

4) Zásada proporcionality brání tomu, aby členské státy v rámci možnosti, kterou jim dává čl. 3 odst. 3 nařízení č. 2988/95, použily na zpětné vymáhání výhody neoprávněně vyplacené z unijního rozpočtu třicetiletou promlčecí lhůtu.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 346, 18.12.2010.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Itálie) — Teresa Cicala v. Regione Siciliana**

(Věc C-482/10) (<sup>1</sup>)

*(„Vnitrostátní správní řízení — Správní akty — Povinnost uvést odůvodnění — Možnost doplnit chybějící odůvodnění správního aktu v průběhu soudního řízení proti tomuto aktu — Výklad článku 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“)*

(2012/C 49/16)

Jednací jazyk: italština

#### Předkládající soud

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

#### Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Teresa Cicala

Žalovaný: Regione Siciliana

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Výklad článku 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie — Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy stanovující možnost veřejné správy za určitých podmínek neodůvodnit své akty nebo zhojit neexistenci odůvodnění správního aktu v soudním řízení zahájeném proti tomuto aktu

#### Výrok

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc odpovědět na otázky položené Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itálie) rozhodnutím ze dne 20. září 2010.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 328, 4.12.2010

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Centre hospitalier universitaire de Besançon v. Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura**

(Věc C-495/10) (<sup>1</sup>)

*(„Směrnice 85/374/EHS — Odpovědnost za vadné výrobky — Rozsah působnosti — Vnitrostátní systém, který stanoví povinnost veřejných zdravotnických zařízení nahradit i při neexistenci svého zavinění škody způsobené pacientovi v důsledku vady přístroje nebo výrobku použitého v rámci poskytované léčby“)*

(2012/C 49/17)

Jednací jazyk: francouzština

#### Předkládající soud

Conseil d'État

#### Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Centre hospitalier universitaire de Besançon

Odpůrci: Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État — Výklad článku 13 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. L 210, s. 29; Zvl. vyd. 15/01, s. 257) — Odpovědnost veřejných zdravotnických zařízení vůči jejich pacientům — Přípustnost vnitrostátního systému odpovědnosti, který poškozenému i při neexistenci zavinění umožňuje, aby se domohl náhrady škody způsobené vadou výrobků — Omezení odpovědnosti poskytovatele služeb

#### Výrok

Odpovědnost poskytovatele služeb, který v rámci poskytování takových služeb, jako je léčba poskytovaná v nemocnicích, použije vadné přístroje nebo výrobky, kterých není výrobcem ve smyslu ustanovení článku 3 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/34/ES ze dne 10. května 1999, a způsobí tím škody příjemci služby, nespadá do působnosti této směrnice. Tato směrnice tedy nebrání tomu, aby členský stát zavedl takový systém, jako je systém dotčený v původním řízení, který stanoví odpovědnost takového poskytovatele za takto způsobené škody i při neexistenci jakéhokoli jeho

zavinění, avšak pod podmínkou, že bude zachována možnost poškozené osoby nebo uvedeného poskytovatele založit odpovědnost výrobce na základě uvedené směrnice, jsou-li splněny podmínky stanovené touto směrnicí.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

**Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgie) — Vlaamse Oliemaatschappij NV v. FOD Financiën**

(Věc C-499/10) (<sup>1</sup>)

(„Šestá směrnice o DPH — Daňoví dlužníci — Třetí společně a nerozdílně odpovědná osoba — Režim jiného skladu než celní sklad — Společná a nerozdílná odpovědnost skladovatele zboží a osoby povinné k dani, která je majitelem tohoto zboží — Dobrá víra nebo neexistence úmyslného protiprávního jednání nebo nedbalosti skladovatele zboží“)

(2012/C 49/18)

Jednací jazyk: nizozemština

#### Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

#### Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Žalovaný: FOD Financiën

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Výklad čl. 21 odst. 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Daňoví dlužníci — Třetí společně a nerozdílně odpovědná osoba — Vnitrostátní právní úprava, podle níž je skladovatel zboží společně a nerozdílně odpovědným za zaplacení daně, kterou dluží osoba povinná k této dani — majitel zboží v režimu jiného než celního skladu — přestože skladovatel je v dobré víře, nebo mu nelze vytýkat žádné úmyslné protiprávní jednání nebo nedbalost

#### Výrok

Článek 21 odst. 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2001/115/ES ze dne 20. prosince 2001, se musí vykládat v tom smyslu, že členským státům neumožňuje stanovit, že provozovatel jiného než celního skladu je společně a nerozdílně odpovědným za zaplacení splatné daně z přidané hodnoty, kterou osoba povinná k této dani — majitel zboží

— dluží za dodání zboží za úplaty z tohoto skladu, přestože provozovatel uvedeného skladu je v dobré víře a žádné úmyslné protiprávní jednání nebo nedbalost mu nelze vytýkat.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 13, 15.1.2011

**Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad — Bulharsko) — Evroetil AD v. Direktor na Agentsia „Mitnitsi“**

(Věc C-503/10) (<sup>1</sup>)

(„Směrnice 2003/30/ES — Článek 2 odst. 2 písm. a) — Pojem „bioethanol“ — Výrobek získaný z biomasy, který má obsah ethanolu vyšší než 98,5 % a není denaturovaný — Relevance skutečného užívání jako biopaliva — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení biotahanolu pro účely výběru spotřebních daní — Směrnice 2003/96/ES — Energetické produkty — Směrnice 92/83/EHS — Článek 20 první odrážka a čl. 27 odst. 1 písm. a) a b) — Pojem „ethanol“ — Osvobození od harmonizované spotřební daně — Denaturace“)

(2012/C 49/19)

Jednací jazyk: bulharština

#### Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

#### Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evroetil AD

Odpůrce: Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Varhoven administrativen sad — Výklad čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě (Úř. věst. L 123, s. 42; Zvl. vyd. 13/31 s. 188) a přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02 s. 382), ve znění nařízení Komise (EHS) č. 2587/91 ze dne 26. července 1991 (Úř. věst. L 259, s. 1) — Výklad čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01 s. 405), a čl. 20 prvního pododstavce první odrážky směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, s. 21; Zvl. vyd. 09/01 s. 206) — Výrobek získaný z biomasy, který obsahuje estery, vyšší alkoholy a aldehydy, má obsah alkoholu vyšší než 98,5 % nebyl denaturován — Pojem „bioethanol“ — Zařazení do podpoložky 2207 20 00 (ethanol a ostatní destiláty, denaturované, s jakýmkoliv obsahem alkoholu) nebo do podpoložky 2207 10 00 (ethanol nedenaturovaný s objemovým obsahem alkoholu 80 % obj. nebo více) za účelem výběru spotřebních daní.